

Maksimalprisen paa Rug er, som mange har udtalt, uretfærdig, og hvad har Følgen været hidtil? Paa min Egn var det saaledes, at i November og Begyndelsen af December kom Rugen villigt frem fra Landmændene. Jeg havde i Landboforeningens Medlemsblad opfordret dem til at komme frem med den for Sagens Skyld. Jeg skal her i Parentes bemærke, at efter at jeg havde rettet denne Opfordring til Landmændene: Kom nu frem med Rugen, da I nu kan faa den tærsket; nu er Roerne tagne op; nu har I Tid til at tærskes den —, skrev Folketingsmanden fra Bogense (G. Fog-Petersen), som er Redaktør af Regeringens Organ i Aalborg, Aalborg Venstreblad, et Par Spalter i sit Blad, hvori han paa det stærkeste angreb mig, fordi jeg rettede denne Opfordring. Jeg synes, det var uhyre søgt og vidnede om Mangel paa Forstaaelse af hele dette Spørgsmaal; thi det var givet, at det, at Rugen kom frem i betydelige Mængder, netop vilde virke til at holde Prisen nede. Landmændene tog imidlertid ikke noget Hensyn til, hvad det ærede Medlem skrev i sit Blad. Rugen kom faktisk villigt frem paa det Tidspunkt. Den blev betalt med 21—22 Kr., saaledes at den kunde dække, hvad Majsen kostede. Men omkring den 8. December, da der havde været afholdt dette Møde i København, hvor Repræsentanter var tilkaldte for Landboforeningerne, Landhusholdningsselskabet og Husmandsforeningerne; og hvor Landboforeningernes Repræsentanter bestemte fraaadede at fastsætte en Maksimalpris, paa det Tidspunkt kom der Rygter ud om, at Regeringen alligevel vilde fastsætte en saadan, og saa stoppede pludselig al Handel med dansk Rug. Dampmøllen i Aalborg, som i den Egn er den vigtigste Aftager og formaler det meste af Rugen, lod sine Kunder vide, at den købte ikke Rug mere af Hensyn til den forestaaende Maksimalpris. Købmændene, der skal af med det meste til Dampmøllen, meddelte ligeledes deres Kunder, at de købte ikke Rug — ja, de tog imod noget og gav Folk et mindre Forskud paa Rugen. Fremkomsten af dansk Rug gik ved denne Foranstaltning i Staa, og saaledes er det endnu; der kommer ikke nogen videre Rug frem, siden vi har faaet denne Maksimalpris. Jeg saa i et Blad forleden Dag, at Regeringen havde givet Amtmanden over Aalborg Amt den Opgave at indkøbe 12,000 Tdr. Rug; men der meddeltes i Bladet, at han kun havde faaet Tilbud paa 20, og Fristen var snart udløbet.

Det er ganske naturligt, at Handelen stoppede op. Folk havde faaet 21—22 Kr. for Rugen, hvad der omtrent kan bære 1 Td. Majs hjem. Nu skulde de ned til 17—18 Kr.; thi det bliver jo Prisen, naar vi tager Ministeriets Skala, 19 Kr. 50 Øre for 118 Pd. hollandsk; megen Rug vejer nærmere omkring 112, og saa er vi nede paa 18 Kr.; og naar Købmanden ogsaa skal have nogen Fortjeneste, kommer vi ned mellem 17 og 18 Kr. Der har været talt meget om Majsprisen; men eet er en Teori, man kan opstille, noget andet er Praksis, og vi, der køber Majs, ved, hvad vi skal give derfor, det er omkring 23 Kr., undertiden endogsaa noget over, saaledes som Priserne er noterede i „Børsen“. Se, det gør en Forskel. Medens man før Maksimalprisen kunde faa ombyttet Rugen med Majs, lige over, er Forholdet nu det, at der skal gives ca. 5 Kr. i Bytte, og saa maa man ogsaa regne med, at Majsen faktisk maa anses for at være ca. 3 Kr. mindre værd pr. Tønde til Foderbrug end Rug. Lægges vi det sammen, faar vi til Resultat, at i Virkeligheden har Landboerne et Tab af ca. 8 Kr. ved at ombytte 1 Td. Rug med 1 Td. Majs. (Afbrydelse). Ja, man er nødt til at regne med den mindre Foderværdi, Majsen faktisk har i Sammenligning med Rugen. Saa vil jeg ikke tale om den Omstændighed, at det mange Steder har været uhyre vanskeligt i det hele taget at faa fat paa Majs. Det er jo navnlig Svinene, Majsen bruges til, og det er givet, at Svineproduktionen giver et meget betydeligt Tab for Tiden, og som det er sagt af flere foregaaende Talere, Byrden falder ulige, falder paa de mindre og middelstore Brug, især i Jylland. Det er en Skat; saa kan det ærede Medlem fra Bogense (G. Fog-Petersen) protestere, saa meget han vil; det er faktisk en Skat, der herigennem lægges paa disse Egne i Jylland, hvor de i Virkeligheden havde en lille Høst, og hvor Rugen, som det før er bemærket, er den vigtigste Kornsort. Det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen), som har haft saa stor Andel i denne Foranstaltning, skulde rejse over og tale med midt-, vest- og nordjydske Husmænd og Gaardmænd, som næsten kun dyrker Rug, Kartoffler og nogen Havre, saa vilde han faa at vide, hvordan de ser paa denne Foranstaltning. Det forekommer mig, at Husmandsforeningernes øverste Repræsentanter paa daarlig Maade har varetaget de jyske Husmænds Interesser i denne Sag. Det kan være, at de